

A. Een energetische ladder

1. De autoseksuele fase

Uit een aantal toespraken blijkt dat Osho de ontwikkeling van de menselijke seksualiteit als een energetische ladder ziet. Hij onderscheidt vier stadia. De eerste fase noemt hij auto-erotisch of autoseksueel:

Ieder kind speelt graag met zijn genitaliën. Dat geeft plezier, daar is niets mis mee, maar het is iets dat bij een kind hoort. Het is de eerste kennismaking met seks - een oefening, een eerste stap. Elk kind wordt autoseksueel geboren, elk kind houdt van masturberen. Het is een periode, het kind moet verder. Maar die fase wordt verstoord, zo erg verstoord, dat die gestoordheid een leven lang in stand blijft. Het gevolg is dat andere niveaus van liefde nooit meer zo volmaakt zijn als had kunnen zijn.

Een kind moet van zijn lichaam leren houden, zinnelijk worden, er vreugde aan beleven, zonder dat hem daarbij iets in de weg gelegd wordt. Als je niet van jezelf, van je eigen lichaam kunt houden, zegt Osho, als je verteld wordt dat je het moet verachten, dan raak je in de war als later een ander je lichaam liefkoost, die 'tempel van God'. Je lichaam weet dan niet hoe het zich naar een ander moet openen. Een autoseksueel iemand wil - als een gierigaard - zijn seksualiteit voor zichzelf houden.

Denk eraan, het sekscentrum zit in je denken, niet in je geslachtsorganen. En tussen twee haakjes, het sekscentrum en het voedselcentrum liggen vreemd genoeg dicht bij elkaar - te dicht. Dus iemand die ophoudt met aan seks te doen, begint te veel te eten. De energie van het sekscentrum begint over te vloeien in het naastgelegen centrum, dat is het voedselcentrum. Hij raakt eetverslaafd; hij kijkt naar eten zoals een minnaar naar zijn geliefde kijkt.

2. De homoseksuele fase

Na deze periode, als een kind ongeveer 10 jaar oud is, komt er voor ieder kind een homoseksuele fase.

Het raakt dan geïnteresseerd in een lichaam, dat gelijk is aan zijn eigen lichaam. Dat is een natuurlijk groeiproces. Eerst is een kind geïnteresseerd in zijn eigen lichaam en dan raakt hij geïnteresseerd in andere lichamen, die precies zo zijn als zijn eigen lichaam - een jongen is geïnteresseerd in jongens, een meisje is geïnteresseerd in meisjes. Dat is een natuurlijke fase.

Om naar de tegenovergesteld pool te groeien, dat moet dus volgens Osho gebeuren via iemand die is zoals jezelf. Die brug is nodig. Een relatie hebben in dit stadium is gemakkelijk, men functioneert op dezelfde golflengte.

Twee mannen of twee vrouwen zijn volmaakt bij elkaar op hun gemak; zij hebben dezelfde manier van denken, dezelfde soort energie, ze zijn hetzelfde. Een homoseksuele relatie is veel probleemlozer. Daarom zien homo's er opgewekt ('gay') uit. Het zijn blijde mensen, aldus Osho, omdat ze niet in een constant gevecht verwickeld zijn, in strijd en in elkaar dwars zitten. Ze begrijpen elkaar.

Lesbiennes zijn ook gelukkiger dan andere vrouwen - er zijn geen problemen, ze zitten op dezelfde golflengte, dingen passen, er is een ritme, een soort harmonie. Maar er is ook minder vervulling. Onthoudt altijd: voor meer moet je ook meer betalen. Als je diepe vervulling wilt, moet je de moeilijkheden erbij nemen en je leven op het spel zetten. Er zitten risico's aan vast.

3. De heteroseksuele fase

Na de homoseksuele fase komt de heteroseksuele fase. Met een homoseksuele relatie is niets mis, maar er is, aldus Osho, minder vervulling vanwege het ontbreken van de tegengestelde pool.

De heterorelatie is de moeilijkste relatie, de meest ongemakkelijke, vol conflicten, want het gaat hier om twee tegengestelde polariteiten - man en vrouw. Ze bestaan elk op een verschillende manier, daarom trekken ze elkaar aan.... omdat ze zo verschillend, zo mysterieus voor elkaar zijn. Mannen zijn nooit in staat geweest om te begrijpen hoe het denken van een vrouw functioneert en dat geldt omgekeerd ook voor de vrouw. Het zijn zulke verschillende dimensies, vandaar de aantrekking om elkaar te ontdekken. Maar moeilijkheden zijn er dan ook. Mannen en vrouwen houden van elkaar en haten elkaar, leven samen en zijn constant ruzie aan het maken, aan het vechten, gaan de strijd aan.

Osho stelt dus dat de derde fase de meest vervullende is:

Het derde stadium is heteroseksueel, dat betekent de volwassenheid van seks - als je voorbijgaat aan je vrouw-zijn en je man-zijn, als je je basis overstijgt en je beweegt naar het tegenovergestelde. En omdat de spanning met het tegenovergestelde groot is, bloeit liefde op een hogere manier. Tussen twee homo's bestaat ook liefde - maar spanning ontbreekt. Het is niet zonder reden dat homo's 'opgewekt, gay' genoemd worden, want er is geen spanning, er is geen strijd; ze glimlachen altijd, ze zien er altijd gelukkig uit. Maar dat geluk is oppervlakkig.

De hetero's leven in conflict, en in liefde. Hun lachen gaat diep, hun tranen gaan diep, hun ruzies gaan diep, hun gevoelens voor elkaar gaan diep; alles is diep vanwege de spanning. Ze staan bekend als intieme vijanden. Hun intimiteit gaat diep, hun vijandschap gaat ook diep.

3.1. Biseksualiteit

Over een biseksueel zegt Osho dat zijn seksualiteit rijker is. Hij kan immers opgewonden raken van zowel mannen als vrouwen. De biseksueel denkt dat een homoseksueel een achterblijvertje is. Een biseksueel is flexibeler - hij weet hoe met een vrouw om te gaan, hij weet hoe met een man om te gaan, aldus Osho. Hij is in de gelegenheid om veel vaker de liefde te bedrijven. Hij zit nooit om iemand verlegen, hij kan altijd wel een minnaar vinden, of een geliefde.

3.2. O, mijn God, daar gaan mijn zondagen!

De volgende vraag wordt aan Osho gesteld:

'Laatst hebt u iets gezegd over biseksuelen. Ik ben ook zo een, maar ik heb schoon genoeg van zowel mannen als vrouwen. Alstublieft, help me.'

Dat is natuurlijk. Dat is heel duidelijk - liefde put je uit, tenzij je weet wat mediteren is. En voor de biseksueel is het nog meer vermoeiend, want hij heeft er schoon genoeg van, hij heeft beide gekend, mannen en vrouwen. Bij de man die heteroseksueel is, ligt misschien de wens op de loer om te weten wat homoseksualiteit is: 'Wie weet? - deze opgewekte 'gay' mensen zouden wel eens echt 'gay' kunnen zijn! Die hebben misschien echt plezier. Tenminste, oppervlakkig gezien lijkt dat zo.'

De homoseksueel blijft diep van binnen denken dat hij misschien iets mist, wat de heteroseksueel wel heeft. En dat lijkt logisch - misschien mist hij een natuurlijke vreugde. Een heteroseksueel moet er wel iets uit halen, want waarom zou hij zich zoveel moeilijkheden op

de hals halen? - kinderen, een gezin, en dit, en dat. Zoveel toestanden als je daarmee te maken krijgt - maar het moet wel betekenen dat je er iets voor terug krijgt. Want hoe kunnen zoveel mensen anders zo dom zijn?

De homoseksueel blijft toch denken, 'Wat mis ik eigenlijk? - geen problemen met kinderen, gezin, kinderen grootbrengen, naar school, naar een vervolgoopleiding en naar de universiteit ... je hele leven gaat er mee heen.' Achterdocht moet er wel zijn, dat de heteroseksueel er iets uit haalt. Hij laat het misschien niet zien, misschien is het zo waardevol, dat hij het verstoep houdt, dat hij het nooit aan iemand laat zien....

Zo gaat dat nu eenmaal: het gras is altijd groener in de tuin van de burens, aan de andere kant van de schutting. Dat is wellicht onjuist, maar het lijkt groener. Iemand die biseksueel is, moet wel echt uitgeput raken, want nu is er geen hoop meer. De mogelijkheid om hoop te hebben is verdwenen - beide mogelijkheden heeft hij gekend.

Osho maakt in dit verband een grap, zoals hij dat regelmatig doet in zijn toespraken.

Ik hoorde over een zeeman, die schipbreuk leed: hij kwam terecht op een eiland met een nymfomane. Eindelijk, na lange tijd, bereikte hij een compromis met haar: één dag per week kreeg hij vrij, om bij te komen. Plotseling, op een dag toen hij uitkeek over zee, zag hij een man op een vlot, die klaarblijkelijk ook schipbreuk geleden had. Met de gedachte dat zijn werk met de nymfomane nu eindelijk minder zwaar zou worden, zwom hij naar de nieuwkomer toe om hem te verwelkomen. Maar de man zag er echter nogal verwijfd uit, en liet dit ook merken door te roepen: 'Hallo liefje, wat ben ik blij je te zien!' Waarop de zeeman uitriep: 'O mijn God, daar gaan mijn zondagen!'

3.3. Het verschil tussen vriendschap en liefde

Het zijn verschillende dimensies, zegt Osho. Hij stelt dat je vooraf ruzie moet hebben: pas daarna kun je liefhebben.

Vriendschap en liefde zijn twee verschillende dimensies. Vriendschap heeft zijn eigen schoonheid. Liefde heeft tegengestelde polariteiten nodig, alleen dan is er aantrekkingskracht, alleen dan is er voldoende spanning. Liefde heeft een subtiele dialectiek nodig, het is een dialectisch proces. De relatie tussen man en vrouw is een dialectisch proces, vol van gevaar, avontuur, strijd. Het is een soort intieme vijandschap. 's Ochtends strijd, 's avonds liefde, 's ochtends weer strijd, en zo gaat het door, van de ene pool naar de andere.

Maar zo houdt het zichzelf in leven. Het is de Hegeliaanse dialectiek: these, antithese, synthese en de synthese wordt opnieuw these. De avond ervoor had je een overeenkomst gesloten, een vredige situatie, en de volgende morgen is die verdwenen. En jij dacht dat de zaken zich nu rustig zouden ontwikkelen. Maar opnieuw, 's ochtends, ontstaat er weer ruzie over hetzelfde, en 's avonds is diezelfde ruzie weer het startpunt naar een vrijpartij.

In feite is het zo, dat je, tenzij er eerst ruzie is, je niet een geweldige vrijpartij kunt hebben. Een goede ruzie voordat je met elkaar naar bed gaat geeft je vuur, lust - een goede ruzie maakt je heet, want beschaving heeft mensen koel gemaakt. Een goede schreeuwpartij - tieren, met dingen smijten, kussens gooien, en dan in elkaar ontspannen, in de warmte van elkaar. Strijd creëert afstand. Zo ver mogelijk weg - dat is een soort mini-scheiding, maar daarna komt er een mini-huwelijksreis'.

Iets dergelijks kan niet voorkomen in een homoseksuele relatie, zegt Osho. Er zit immers geen spanning, geen strijd in, ze begrijpen elkaar:

Maar als er begrijpen is, is er geen strijd. Een man en een vrouw begrijpen elkaar nooit, dat kunnen ze niet. Als ze elkaar begrijpen is dat meteen einde verhaal: beide zijn een Boeddha geworden.

3.4. Een complete cirkel

Let wel, zegt Osho, *overal ter wereld hebben religieuze mensen geprobeerd celibatair te leven, maar ze hebben het nooit op een wetenschappelijke manier geprobeerd. Men gaat in zijn jonge jaren het celibaat in. Dan blijven die zogenaamde monniken van jullie masturbatieklanten. De psychoanalytici - en ik denk dat ze gelijk hebben - verdenken de Boeddhistische monniken, de Katholieke monniken en alle verdere soorten monniken en nonnen ervan masturbatie-klanten te zijn. Of, de tweede mogelijkheid is dat ze homoseksueel worden.*

Een echt betere wereld is een wereld die meer en meer heteroseksueel wordt. Waarom? Omdat mannen en vrouwen, of yin en yang, als ze elkaar ontmoeten, een complete cirkel vormen, zoals wanneer negatieve en positieve elektriciteit elkaar ontmoeten en er een complete cirkel ontstaat. Als een mens een ander mens ontmoet, dan ontmoeten twee negatieve polen elkaar, of twee positieve polen. Er komt dan geen innerlijke cirkel van energie tot stand. Het laat je incompleet. Het is nooit vervullend. Het kan prettig zijn, dat wel. Het kan je lekker laten voelen, maar het kan nooit vervullend zijn, terwijl vervuld raken het doel is, niet het brengen van een lekker gevoel.

4. De transcendentale fase

Heteroseksualiteit is - tot op zekere hoogte - de laatste fase wat seks betreft, aldus Osho. Tenminste, als de natuurlijk loop der dingen niet verstoord wordt door externe oorzaken.

Als je veertien bent, dan word je een echt seksueel wezen, klaar om een kind te maken. Het kost veertien jaar om daar te komen. Na opnieuw veertien jaar, als je achtentwintig bent, ben je op de top van je seksuele vermogen. Weer veertien jaar later, als je twee-en-veertig bent geworden, dan wordt het minder. De cirkel is rond. Als je nog altijd geïnteresseerd bent in seks na je twee-en-veertigste, dan zit er iets niet goed. Dan heb je niet op de juiste manier geleefd.

Wie na zijn twee-en-veertigste nog een seksueel probleem, heeft, zo haalt Osho Carl Jung aan, die heeft in feite een religieus probleem.

Na nog eens veertien jaar, zo vervolgt Osho, op je zesenvijftigste, ben je eenvoudigweg vrij van seks. Na nog eens veertien jaar, van zes-en-vijftig naar zeventig, ben je weer als een kind. Voordat je doodgaat moet je weer op hetzelfde punt uitkomen als toen je geboren werd. Dan is de cirkel compleet: een kind. Dat is wat Jezus bedoelt als hij zegt: 'Tenzij jullie weer als kinderen worden, kunnen jullie het Koninkrijk Gods niet binnengaan.'

Het transcendentale stadium, de vierde fase, komt als je alle drie de fases op een natuurlijke manier hebt beleefd, totaal. Je transcendeert seks.

Dan heb je geen interesses meer in seks - seks als zodanig - of in je lichaam, of in het lichaam van iemand anders. Mannen- of vrouwenlichamen interesseren je niet meer. Niet dat je op enigerlei manier je lichaam veroordeelt, in feite verdwijnen lichamen - dan zijn er alleen zielen. Het lichaam is alleen maar het buitenjasje. Het brengt een grote verschuiving in je bewustzijn mee. Dat is het vierde stadium, het stadium van de siddha. In India hebben we dit vierde stadium Brahmacharya genoemd - het stadium waarin je goddelijk bent. Maar die fase komt niet door de

derde te negeren, niet door de tweede te negeren, niet door de eerste te negeren. Die fase komt alleen als je elk niveau doorleeft, elk op zijn eigen manier.

4.1. Seks en meditatie

Wie van alle stadia van seks kennis heeft genomen, zal dus moe van alles en iedereen worden. De homo's, de hetero's, maar ook de biseksuelen. Dan komt de verveling, aldus Osho, er is geen hoop meer, *maar de staat waar je in verkeert kan tot een zegen worden. Want als iemand het werkelijk gehad heeft met seks, kan hij heel diep in meditatie gaan. Hoe dieper je frustratie met seks, des te groter is de mogelijkheid in meditatie te gaan. Alleen meditatie kan je nu nog helpen.*

Osho legt uit dat de bron van het normaal voorkomende geluksgevoel ligt in de ander. En de ander ontleent zijn gevoel van geluk aan de een: ze drinken uit elkaars bron.

Want alle oorzaken komen van buiten. Je komt een mooie vrouw tegen en je voelt je gelukkig, je komt een mooie man tegen en je voelt je gelukkig. Maar iemand die mediteert is zomaar gelukkig! Zijn geluksgevoel hangt niet af van iets dat de buitenwereld verschaft, zijn geluksgevoel welt van binnen op.

Maar als je allebei de oorzaak kunt zijn voor elkaars gevoel van geluk, kun je dan niet de oorzaak zijn van je eigen gevoel van geluk? Dat is wat meditatie is. In stilte zitten, het goed hebben met jezelf, heen en weer wiegend van vreugde, een glijtocht naar de wereld binnen in je. En als je er echt genoeg van hebt, is het makkelijker om naar binnen te gaan.

Maar maak dit niet tot je levensstijl, zo gaat Osho verder:

Maak nooit iets tot een vaste levensstijl, anders slaat de verveling opnieuw toe. Als je weer vol van blijdschap bent, vol van energie, als je alles weer voelt stromen, je weer jong voelt, als je van je eigen wijn geproefd hebt, klaar om weer met anderen te delen, ga dan weer met anderen om. Ga dan pas relaties aan.

Relatie en meditatie: meditatie en relatie. Tussen deze twee is er muziek, harmonie. Dit is wat een wijs iemand van je maakt, een echte sannyasin. Het oude soort sannyas hield afwijzing van de wereld in, het nieuwe begrip sannyas, dat ik verkondig, is dat van 'verheug u!' Verheug je in de liefde, verheug je in meditatie! Verheug je in alles wat het leven biedt! God heeft je een grote kans gegeven - mis die niet. Dat missen is de enige zonde die bestaat.

Wist je dat het woord 'zonde' oorspronkelijk betekent 'missen'? Het stamt van een wortel die 'missen' betekent. Zonde heeft niets te maken met wat je doet: zonde heeft te maken met wat je mist. De op de wereldgerichte mensen zijn zondaren omdat ze meditatie missen; en monniken zijn zondaren omdat het hen ontbreekt aan liefde. En beide zijn schuldig, allebei. Mis niets. Beide zijn van jou - eis ze op! Het is je geboorterecht om allebei de vleugels te hebben. Hoe zou je kunnen vliegen met één vleugel?

Osho haalt dan een Soefi-parabel aan, waarin een Meester de discipel laat zien dat het nodig is om met twee riemen te roeien, wil je in één richting kunnen varen. Hij besluit:

En als je eenmaal geleerd hebt om beide riemen samen te gebruiken, in diepe harmonie, dan zal je leven voor het eerst de kwaliteit van 'zegenrijk te zijn' hebben. Dat zal dan een zegen voor jou zijn, maar ook voor anderen.

4.2. Begeerte die verdwijnt

Als je niet alert bent, als je het niet transformeert, blijft seks het belangrijkste in je leven, aldus Osho.

Seks blijft van belang tot het einde van je leven - als je niet alert blijft, als je het niet transformeert. En om als seksueel wezen te sterven is lelijk. Je moet op een punt komen waar je seks ver achter je gelaten hebt.

Want als seks verdwijnt, verdwijnt alle begeerte. Als seks verdwijnt, verdwijnt ook de interesse in de ander. Seks is de band met de maatschappij, met de wereld, met de materie. Als seks verdwijnt drijf je plotseling als een witte wolk langs de hemel. Je bent los van waar je geworteld was, je maakt niet langer deel uit van de wereld.

En als je energie niet meer omlaaggaat, niet meer naar beneden beweegt, naar onderen toe, dan begint je energie omhoog te gaan en bereikt sahasrar, waar de meest volmaakte lotusknop je energie verwacht als middel om tot bloei te komen.

Osho gaat dan in op wat veel mensen doen, nl. zich richten op datgene wat onbereikbaar is. Op een vrouw die onbereikbaar is, bv. een filmster. Je richten op wat onbereikbaar is houdt begeerte in stand, ook seksuele begeerte.

Waar ik hier mijn best voor doe is om deze commune vrij te maken wat seks betreft. En als ik zeg vrij wat seks betreft, bedoel ik twee dingen. In het begin zullen mijn mensen heel gemakkelijk voor elkaar open staan wat seks betreft, maar uiteindelijk zal die gemakkelijke mogelijkheid tot seks ertoe leiden dat zij seks transcenderen. En dat gebeurt elke dag al.

Honderden sannyasins schrijven me: Wat is er gebeurd? Toen we hier arriveerden was ons denken vol van seks, maar dat is nu helemaal verdwenen. Het lijkt of er geen behoefte aan is. Ook al raken we geïnteresseerd in iemand, dan is het meer vriendschap dan een seksuele relatie. Het is heerlijk om bij elkaar te zijn, maar er is geen behoefte om onmiddellijk het bed in te duiken.

Zo'n onbereikbaar doel kan voor een man een andere man zijn, aldus Osho, en voor een vrouw een andere vrouw. Dat is ook een reden dat in het Westen zoveel mensen zich bezighouden met homoseksualiteit en lesbianisme. Wat anders is dan wat natuurlijk is, heeft ook aantrekkingskracht.

Als je iets moeilijk maakt, het veroordeelt, het onderdrukt, dan krijgt het steeds meer aantrekkingskracht. In mijn commune wordt niets onderdrukt, daarom verliest, stukje bij beetje, alles zijn aantrekkingskracht. Mensen worden kalmer, rustiger, vinden hun plek.

Begeerte verdampt, aldus hoort Osho van zijn sannyasins:

Het is in feite zo dat veel sannyasins me schreven dat seks zo volledig verdwenen is, dat ze al een paar maand of een paar jaar celibatair zijn. Vraag het eens na bij een Katholieke monnik of een Hindoe-sannyasin: zij proberen celibatair te zijn, maar ze kunnen alleen maar aan seks denken. Wij proberen hier niet celibatair te leven, maar het celibaat gebeurt hier gewoon. Waar makkelijk aan te komen is, wordt automatisch oninteressant.

4.3. Het natuurlijke celibaat

Het vierde stadium is aseksueel, als je er genoeg van hebt, alles hebt gezien wat seks kan brengen - zijn ellende, zijn plezier, zijn strijd, zijn vriendschap - en langzaam, langzaam zie je het routinematige ervan, het wiel dat steeds op dezelfde manier ronddraait. Vanwege de verveling die dat ronddraaiende wiel meebrengt kun je van partner veranderen; dat geeft je een paar dagen weer wat energie, maar daarna steekt de verveling weer de kop op.

Op het moment dat je absoluut genoeg van seks hebt, dan komt het vierde, asexuele stadium. Voor het eerst ben je dan volkomen vrij. In de eerste fase was je erg beperkt tot jezelf; de tweede fase beperkte je tot je eigen soort - man-man en vrouw-vrouw. De derde fase was al beter, maar kende toch nog zijn beperking - man-vrouw, toch ook dezelfde soort.

In de vierde fase ben je helemaal vrij van seks: je hebt het gekend, je hebt begrepen hoe het werkt. De arbeid is gedaan. Het is geen last meer op je schouders, er is geen begeerte meer, geen spanning. Je voelt je licht en voor het eerst kun je aan alleen-zijn vreugde beleven. Ik zie dit als het echte celibaat, niet een opgelegd celibaat. Het is door het doormaken van alle fases dat je het echte celibaat bereikt en het echte celibaat moet goed begrepen worden: het is niet anti-seksueel, het is enkel asexueel. Er speelt geen antagonisme, er zijn geen anti-houdingen. Maar in het vierde stadium kun je wel seks hebben, voor je plezier, als een biologisch spelletje.

Het is dus niet zo dat je seks dan moet laten vallen; je kunt het loslaten... je kunt het laten vallen, en het ook aanwezig laten zijn. Maar het heeft alle oude betekenissen verloren, alle oude implicaties, alle oude erin vastzitten, alle oude conflicten, jaloezie - dat is allemaal voorbij. Als het wegvalt, valt het weg; als het aanwezig blijft is het enkel gewone vriendschap, zonder dat er een ketting aan vastzit, zonder dat het afhankelijk is van voorwaarden.

4.4. Aan seks voorbij Brahmacharya

Ik hoop dat je op een dag eraan voorbij groeit. En dan doet zich een totaal ander verschijnsel voor: in het Oosten noemen we dat Brahmacharya. Het Westen heeft er geen goed equivalent voor - want in het Westen is het bewustzijn nooit tot die hoogte doorgedrongen. Het woord celibaat is maar een armoedige vertaling, met rare associaties.

'Celibatair leven' betekent gewoon 'niet aan seks doen'; het is een negatief geladen woord. Brahmacharya betekent letterlijk: leven als God. Het houdt in dat seks gewoonweg verdwenen is: dat er geen rook meer om de vlam van je wezen heen hangt, de vlam van je wezen kent geen rook. En als seks totaal verdwenen is, dan gaat alle energie die in seksualiteit wordt vastgehouden, op in liefde, in compassie.

4.5. Transcendentie is geen natuurlijk verschijnsel

Elders zegt Osho:

Het celibaat komt in het vierde stadium, als je met een man of met een vrouw geleefd hebt, en door alle vreugde en alle pijn heen bent gegaan. Je hebt geleden en je hebt gejubeld, en je bent genoeg gerijpt, rijp genoeg geworden om te zien dat ook dat een spel is - een prachtig spel, je kunt er helemaal in opgaan, maar spel blijft spel.

Dan ga je eraan voorbij. Dan verdwijnt seksualiteit; dan daalt er stilte in je neer. Je gaat met mensen om zonder seksuele bijbedoelingen. De manier waarop je met mensen omgaat krijgt dan puur een geur van liefde, het komt meer en meer in de buurt van gebed. Ik ben helemaal voor transcendentie, maar transcendentie is geen natuurlijk verschijnsel. (..)

Het echte leven moet op een natuurlijke manier verlopen, en het echte leven moet op een dag de natuur overstijgen. Maar de natuur moet er het fundament van zijn - niet ingaand tegen de natuur, die niet ergens achter verstoppend - maar via het ontdekken van de diepste kern van de natuur. Dan vindt er transcendentie plaats, de schitterendste ervaring die er bestaat. Die maakt je mooi, je lichaam, je geest, je ziel. Het maakt niet alleen jou mooi, maar ook de

mensen die in contact met je komen. Deze schoonheid is onaards; zij heet Genade. Er daalt iets uit de hemel op je neer en overspoelt je.

4.6. Het doel is Brahmacharya

Blijf in geen enkele fase hangen, zegt Osho, het zijn enkel groeipunten.

Het doel is Brahmacharya, je moet aan seks voorbijgaan. Niet dat er iets verkeerd is aan seks, maar datgene waar je door seks alleen maar glimpjes van op kunt vangen, kan in zijn totaliteit beleefd worden, als je aan seks voorbijgaat. In een moment van seksuele liefde, zij het slechts voor een enkele seconde, verdwijnt tijd, verdwijnt ruimte. Voor een enkel moment verdwijnt het ego. Voor een enkel moment onderga je de kosmos. Daarom is er zoveel vreugde, zoveel extase. Dat is wat orgasme is - het individu is opgegaan in het geheel.

Maar dat is maar voor een enkel moment en gebeurt zelfs niet altijd. Seks opent dus een venster in het huis en sluit het weer. Je moet aan seks voorbijgaan. Aan seks voorbijgaan betekent aan je huis voorbijgaan, aan de beperkingen daarvan, dat je in de zon moet komen, onder de open hemel. Dan is die extase van jou, bij voortduring van jou. Een echte heilige, iemand die ik als een heilige beschouw, verkeert bij voortduring in een staat van orgasme - dat is mijn definitie van een heilige. Zijn extase is een natuurlijk verschijnsel, zoals ademen.

Mogelijk heb je nooit zo'n definitie van een heilige gehoord, maar dat is mijn definitie - Jezus of Boeddha of Mohammed zijn voortdurend in een staat van orgasme. Ze hebben niemand van node, ze hoeven met niemand een relatie, ze hebben geen enkele vorm van seksualiteit nodig. Hun energie is bij voortduring orgastisch, want ze zijn opgegaan in het geheel. Het deel bestaat niet meer, wil ook niet meer het geheel zijn. Het deel is het geheel geworden, de golf is de oceaan geworden - dat is hun orgasme, dat is hun extase. Uit deze extase zijn grootse liederen voortgekomen - Upanishads, Dhammapada, alle woorden van Jezus. Die zijn te zien als extatische ejaculaties, extatische woorden. Ze zijn vol van een geweldige schoonheid en poëzie.

Osho benadrukt:

Onthoudt dit. Die drie stadia zijn normaal, niets daarin moet veroordeeld worden, maar blij nergens in hangen. Overstijg alles. Je moet blijven overstijgen, je moet alle soorten seksualiteit overstijgen. Seks is natuurlijk, schitterend, maar als je erin blijft hangen, betekent het dat je in slaap raakt. Seks geeft je een glimp van God. Het maakt je bewust van het bestaan van God. Dan moet je op zoek gaan naar God, in al diens puurheid.

4.7. Osho en de wereld van seks

Osho zegt dat hij zelf niet langer tot de wereld van seksualiteit behoort:

Eén ding moet je beseffen: Ik ben geen hetero, ook geen homo, ook niet biseksueel. Ik kan dus niet tegen dit zijn en vóór dat. Ik behoor niet langer tot de wereld van seks. Seks heeft geen betekenis meer - daarom kan ik jullie allemaal accepteren.

Die zogenaamde heiligen van jullie kunnen jullie niet allemaal accepteren, want ze behoren tot de wereld van seks; zij zijn zelf nog seksuele wezens - onderdrukt, obsessief, misschien tegen, maar wie tegen is, is nog steeds obsessief. Ik ben voor noch tegen, niet voor dit, niet voor dat. Het is gewoon niet aan de orde! Het zijn alleen maar spelletjes die mensen spelen - pret hebben, dat is alles. Er is niets serieus aan. Het is kinderlijk. Heteroseksueel, homoseksueel, biseksueel, het hoort bij de kinderwereld.